

MƏNƏ ÖZÜMDƏN YAXIN

Şerimə

Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.
Mənə doğma balamdan,
Şirin sözümdən yaxın.
Mənə özümdən yaxın.

Duzumsan, çörəyimsən,
Arzumsan, diləyimsən,
Sən elə ürəyimsən.
Mənə canımdan yaxın,
Ürək qanımdan yaxın.

Taqətimsən dizimdə,
Gur işıqsan gözümdə,
Elə sənsən özüm də.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Neylərdim olmasaydın,
Dərdimə qalmasaydın,
Bir şirin şərab kimi,
Qəlbimə dolmasaydın.
Bəxtiyarlığım da sən,
Elə varlığım da sən.

Qəlbimin sənsən səsi,
Doğmalarım əvəzi.

İtkilərim əvəzi,
Mənə balamdan yaxın,
Yaxın sonamdan yaxın.

İlk məhəbbətim də sən,
Könül həsrətim də sən,
Eşqim, ülfətim də sən.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Məni hamı atsa da,
Sən atmazsan dünyada.
Unutmazsan dünyada.
Sənsiz mən yaşamazdım,
Bilir bunu dünya da.
Mənə canımdan yaxın,
Ürək qanımdan yaxın.

Ellərimə etibar,
Yenə sənsən, yenə sən.
Mənə olan havadar,
Yenə sənsən, yenə sən.
Mənə balamdan yaxın,
Mənə havamdan yaxın.

Mətinsən, səbirlisən,
Qızılgül çətirlisən.
Sən röya ətirlisən.
Yanımda sən hamıdan –
Hamıdan xətirlisən.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Səninlə bölüşürəm
Dərdi dərdli çağımda.
Səninlə görüşürəm
Gülşənimdə, bağımda.

Qaynayıb qarışıram
Aranımda, dağımda.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

İnciməsin sevgilim,
İnciməsin anam da,
Sənsən mənim öz gülüm,
Gözəl, nazlı sonam da.
Suyumdan, çörəyimdən,
Arzumdan, diləyimdən
Mənə havamdan yaxın,
İsti yuvamdan yaxın.

Sənintək bu dünyada
Bir vəfalı tapılmaz.
Sənsiz hicran həsrəti
Ürəyimdən qapılmaz.
Mənim havadarımsan,
Gözəl dünyalarımsan.

Sən Araz havalısan,
Sən hicran nəvalısan.
Sənsiz yaşamam inan.
İnan sənsiz köçmərəm –
Sənsiz qoca dünyadan.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

Sən qüvvətsən dizimdə,
Bir dünyasan gözümdə,
Elə sənsən özüm də.
Mənə özümdən yaxın,
Görən gözümdən yaxın.

ŞERİM

Ömür günlərim kimi
Ağlı, qaralı şerim,
Tərlan havalı şerim.
Ürək uçur aramsız
Könül rahatlığımı
Məndən alalı şerim.

Sən büllursan, incisən,
Qəlbimin sevincisən.
Təbrizimin kədəri,
Dərdi, məlalı şerim,
Gəlin həyalı şerim.
Qəlbimin həzin səsi,
Körpəmin nəfəsisən.
Azadlıq təranəsi,
Qurtuluş nəğməsisən,
Bahar havalı şerim,
Elli, obalı şerim.

Gəzmisən hər oylağı,
Sinəndə hicran dağı.
Xəzana düşsən də sən,
Olma xəzan yarpağı,
Zirvəsi ildırımlı,
Dağlı, qayalı şerim,
Ucalt yüksəkliklərə
Fikri, xəyalı şerim.

Kükrətsin sellər səni,
Yaşatsın illər səni,
Qoymaram damğalasın
Hər acı dillər səni.
Qaynar həyatlı şerim,
Durna qanadlı şerim.

Meylimi bu dünyada
Sənə saldım bircə mən.
Səni duyğularımdan
Toxumuşam incə mən.
Sevinmişəm alovlu
Eşqinə düşüncə mən.
Dolan buludlar kimi
Hərdən qaralı şerim.
Yersiz qüssə, ələmdən
Dərddən aralı şerim.

Məni həyat yolunda
Həmişə ucaltmısan.
Alçaltmaram səni mən,
Alçalmaram heç zaman.
Şerim, çəkinmə bir an
Döyüş fırtınasından.
Bahar havalı şerim,
Elli, obalı şerim.

QƏLBİMİN PARÇASI

Qəlbimin parçası hər şerim ki, var,
Ürək ağrılarım, ürək qanımdır.
Oxusun qəlbimi şair olanlar,
Görsün şeirlərim ruhum, canımdır.

Ömrümü bəzəmiş vərəqparələr,
Gecə də, gündüz də könül həmdəmim.
Həyat gülzarından qayıdıb gələr,
Min çiçək qoxlamış ilhamım mənim.

Vuruşar, çarpışar, yıxılar, durar,
Riya duyğusuna qarışmamış o.
Vuruş meydanında vurular, vurar,
Namərdlə, alçaqla barışmamış o.

Axşam yuvasına uçan quş kimi
Səhər uçub getmiş ilhamım gələr.
Bəzən sıxıntıdan yorulmuş kimi
Yenə də köksümdə qalıb dincələr.

Ən yaxın həmdəmim, yoldaşımdır o,
Qədəhim bircə gün onsuz dolmamış.
Sevgilim, həsrətim, sirdaşımdır o,
Hələ ondan yaxın kimsəm olmamış.

Hər gecə onunla baş-başa qalan
Xoşbəxt bir insanam, bir insanam mən.
Mənimlə, ey həyat, qəlbincə dolan,
Onsuz da hər dərdə bir loğmanam mən.

Ürəklər dərdini oxuyan mənəm,
Mənimdir könüldən qopan arzular.
Diləklər yelkəni toxuyan mənəm,
Mənim öz dənizim, öz yelkənim var.

Hər şerim bir arzu, bir istək bağı,
Onu küləklərdən qoruyar zaman.
İlhamla dağ üstə qoyaram dağı,
Təki qoy dayaqsız olmasın insan.

Arzular qədəhi sözlərim ki, var,
Ömrün içilməmiş piyaləsidir.
Nəğmələr yuvası gözlərim ki, var,
Ömrün öz haləsi, öz haləsidir.

Sinəm bir dənizdir, tufanlı dəniz,
Bəlkə bircə sözüm olacaq inci.
Elə bu biri də bəsimdir yalnız,
Qəlbim, bir kimsədən nə küs, nə inci.

Şerim bu dünyada çiçəkli bir bağ,
Sözlərim söyüdün salxımlarıdır.
Şəninə söz qoşdum, ey ana torpaq,
Bəlkə ömür bitmiş, bəlkə yarıdır.

Narazı deyiləm, nə olur-olsun,
Bu dünya dünyaya qalacaq tamam.
Qoy həyat badəsi sevinclə dolsun,
Mən gəlib gedənlər sırasındayam.

Gəlməyə bilərdim mən yerli-dibli,
Gəlmişəm, dünyanı gəzib görmüşəm.
Kimsədən deyiləm zərrə gileyli,
Doğulub, yaşayıb, ömür sürmüşəm.

Hamı yüz yaşasın qoy məndən sonra,
Olmasın kimsənin səadəti kəm.
Vaxtsız bir ölüm də qoy indən sonra,
Olmasın, olmayım mən özüm, nə qəm.

Yaratdın, yaşatdın məni, a dünya!
Yüz kərə, min kərə minnətdaram mən.
Vurğunam özünə, adına, dünya,
Çiçəklən həmişə, novbahar ol sən.

DANIŞACAĞAM

Bir qadın dərdi qalana qədər dünyada,
Danışacağam.
Uzaqlarda, ucqarlarda olan ana dərdinə
Yanıb alışacağam.
Danışacağam,
Dünyada bir qadın, bir ana dərdi qalana qədər!
Nəsildən-nəsilə çəkmişik nələr!
Sənə layiq əsərim olmamış,
Ey ellər sonası
Ana!
Ey ülvi varlıq,
Bütün varlığımla bağlıyam sana.
Yazıb yaratmamışam, əsil surətini mən,
Danışmamışam dözümündən, mətanətindən.

Ey vəfalı, mehriban,
Ey müdrik insan,
Danışmamışam böyük arzularından.
Ey özündən başqa hamıya yanan,
Sinəndə necə də böyükdür ürək,
Göz yaşların mirvaritək.
Qəlbin bir ümmandır,
Hər dərdə, hər qəmə yer tapılar,
Qəlbin bir dənizdir,
Ey ana,
Araz havalı.
Həyatın qaynar bir ümmandır, –
Tufanlı, qadalı.
Görkəmin dağ vüqarlı çinar.
Ey vəfalı, mehriban,
Ey əvəzsiz insan.
Sən duyursan hər dərdi ürəkdən,
Qarşında baş əymişəm,
Baş əyirəm mən.
Sevinirəm, fəxr edirəm,
Ana!
Ağ olmamışam sənə.
Səni xatırlayıram hər saat, hər an
Gözlərin qaynardı bulaqlar kimi,
Dərdin ağırdı bu dağlar kimi.
Sənsiz başımda od qaladı zaman,
Sənsiz həyatın dadı qaçmış ağzımdan...
Sən susardın dərdlər önündə,
Haqsızlığa sən susardın ana,
Mən danışardım,
Yenə danışıram.
Mən hər işə qarışardım,
Ana!
Yenə qarışıram.
Sənin ağır, dözülməz həyatına,
Taleyinə, ey böyük insan,
Məşəl kimi alışardım,
Yenə alışıram.

MƏNİM RUHUMU ÇƏK

Mənim ruhumu çək, ruhumu, nəqqaş,
Görənlər hər yerdə tanısın məni.
Qəlbimdə, könlümdə, ruhumda təlaş,
Sevirəm, sevirəm eli, Vətəni.

Mənim ruhumu çək, ruhumu, nəqqaş,
Göstər, tale ilə barışmadım mən.
Qəlbimdə, ruhumda, könlümdə təlaş,
Axına qaynayıb qarışmadım mən.

Mənim ruhumu çək, ruhumu, nəqqaş,
Yalanı, riyanı bıçaqlamışam.
Elimlə bir dəfə gülmüşəmsə mən,
Vətən həsrətilə yüz ağlamışam.

Mənim ruhumu çək, ruhumu, nəqqaş,
Tərif dilələr, gəlməz əlimdən.
Məni başqa cürə yaratmış həyat,
Qəlbə zidd getməyi bacarmadım mən.

Mənim ruhumu çək, ruhumu, nəqqaş,
Desələr, bir dəfə düzlüyə göz yum,
Hissim, duyğularım keçirər təlaş,
Mənim öz fikrim var, öz düzgün yolum.

Mənim ruhumu çək, ruhumu, nəqqaş,
Həssas bir şairəm, sadə bir insan.
Dövlətim, sərvətim bunlardır ancaq,
Ömrüm qayğılarla keçdi hər zaman.

LAYLAY

Dəniz qoparır haray,
Qızım, laylay, a laylay,
Laylay deyir sənə, bax,
Şır-şır axan bulaq, çay.

Böyü, boya-başa çat,
İşindən, əməlindən
Sən ana ürəyimdə
Gözəl bir aləm yarat.
Qızım, laylay, a laylay,
Körpə quzum, a laylay.

Qoy elin məhəbbəti
Qəlbində izlər açsın,
Sənin xəyal şəhərin
Dağlar, dənizlər aşsın.
Qızım, laylay, a laylay,
Quzum, laylay, a laylay.

Ürəyində həmişə
Qanad çalsın arzular,
Ürəyim sənə daim
Səadətlər arzular.
Qızım, laylay, a laylay,
Quzum, laylay, a laylay.

Ömrün uzun, ürəyin
Qanadlı bir quş olsun.
Gözəl həyat bağında
Sevincə qonmuş olsun.
Qızım, laylay, a laylay,
Körpə quzum, a laylay.

Sənsən arzum, istəyim,
Yuxla, ömür çiçəyim.
Qoy sənsiz bir saat da
Döyünməsin ürəyim.
Qızım, laylay, a laylay,
Körpə quzum, a laylay.

Qoy çəkdiyim əzablar
Sənə ömür bağında
Bollu bəhər gətirsin.

Səadətə yetirsin
Səni gənclik çağında.
Qızım, laylay, a laylay,
Körpə quzum, a laylay.

Həyatın bir günəş tək
Parlaq olsun həmişə.
Səni qaldırsın həyat
Aya, göyə, Günəşə...
Qızım, laylay, a laylay,
Quzum, laylay, a laylay.

Ay dağlara çəkildi,
Keşiyində durum mən.
Gözümə yuxu getməz,
Yuxla, ömrüm, günüm, sən.
Qızım, laylay, a laylay,
Quzum, laylay, a laylay.

Gecə keçdi yarıdan,
Yuxuladı el-oba, yat.
Ağır həyat yolunda
Səni qorusun həyat.
Qızım, laylay, a laylay,
Quzum, laylay, a laylay.

Dəniz qoparır haray,
Qızım, laylay, a laylay,
Sənə laylay deyir, yat,
Uzaqlarda bulaq, çay.
Qızım, laylay, a laylay,
Körpə quzum, a laylay.

1959

SƏNİ QƏLBƏN SEVİRƏM MƏN

Sən gözəlsən bahar qədər,
Aylar, illər, qərinələr
Yetirməmiş sən tək mələk.
Sənə vurğun könül, ürək.
Vəsfində mən deyim nələr?

Gəzdim vəslin sorağında,
Bütün Vətən torpağında
Tapılmadı sən tək canan.
Söylə, nələr çəkmiş hər an
Ürək, könül fəraqında?

Məclislərin söhbətisən,
Gözəllərin ziynətisən,
Sən həyatım, sən sevgilim,
Ürəkdə gül açar, gülüm,
Bir an baxsam üzünə mən.

Ötüb keçsə yaşım mənim,
Ağarsa da başım mənim,
Yenə sevgi, məhəbbətdir,
Elə sonsuz sədaqətdir
Həyatda yoldaşım mənim.

Gəncliyimin ilk baharı,
Elin böyük arzuları
Ürəyimin sirdaşıdır,
Mənə ömür yoldaşıdır
Gözəl gənclik duyğuları.

Deməsinlər ölüm bir gün
Həyatıma gələr üstün.
Qəlbim yanıb alışmasa
Şerim bir gün danışmasa,
Şair olar o gün küskün.

Ağ günlərə verin xəbər:
Yola çıxmış bizim ellər.
Qulaqlar yenə səsdədir,
Mənim gözüm yol üstədir,
Onu gözlər, onu gözlər.

Yurdum, yerim yaşıl çəmən,
Bir qonaq gəl yurduma sən.
Gözəl bahar, səni səslər,
Şerim, sözüm səni bəzər,
Səni qəlbən sevirəm mən.

1959

İSTƏRƏM

İstərəm bu dünyada elə ömr eləyim ki,
Hərarətim günəş tək məndən sonra da qalsın.
İstərəm bu dünyada elə ömr eləyim ki,
Eşqim, özümdən sonra yenə qalxıb ucalsın.
Tufandan, fırtınadan, sonra sakit səmadə.
Aydın göy qurşağı tək yerlərdə qalsın izim.
İstərəm bu dünyada elə ömr eləyim ki,
Əyilməsin şöhrətə, ada, sərvətə dizim.
İstərəm bu dünyada elə ömr eyləyim ki,
Yaşayım çisəklərin ətrində səhər, axşam.
Məndən sonra da gülsün, yenə ana təbiət,
Ömründə bircə an da qəmlənməsin bir insan.
İstərəm bu dünyada elə ömr eləyim ki,
Yaşayım gənc quşların nəğməsində, səsində.
Asılsın arzularım illərin yaxasından,
Yaşayım al günəşin yandıran nəfəsində.
İstərəm bu dünyada elə ömr eləyim ki,
Yada düşüm ellərin sevincində, qəmində.
Gənclər sevilən zaman yadına salsın məni,
Yaşayım uşaqların uşaqlıq aləmində.

Çiçəklər rayihəsin yenə də məndən alsın,
Axtarsın güllər məni açılanda hər bahar,
Yaşayım qaranquşun ilkin nəğmələrində,
Arzumla çiçək açsın ürəkdəki arzular.
İstərəm bu dünyada elə ömr eləyim ki,
Ayın şüalarında axım yerə hər gecə.
Buludlar karvanında daim yaşatsın məni,
Odlu bir şimşək kimi öz arzum, öz düşüncəm.
Gəlinlər toylarında yadına salsın məni,
Qızlar öz sazlarında oxuyub çalsın məni.
Şirin duyğular kimi könüldən qəlbə axım,
Gələcək səadətə, ağ günə bir də baxım.
Yaşayım bir ömr də təmiz diləklərdə mən.
Ömr eləyim, yaşayım çılğın ürəklərdə mən.

İNANMA

Əgər gəlib desələr tufanlar almış məni,
Sıldırım qayalara, daşlara çalmış məni.
Gətirmə xatirinə ölümümü bir an sən,
Bil ki, hər fırtınada, tufanda ölmərəm mən.

Əgər gəlib desələr dənizlərdə batmışam,
Dalğaların qoynunda əbədilik yatmışam.
İnanma ölümümə, inanma heç zaman sən,
Bil ki, hər fırtınada, tufanda ölmərəm mən.

Əgər gəlib desələr, payız küləkləri tək,
Həzin nəğmələr deyir sinəmdə coşqun ürək.
İnanma bu sözlərə, inanma heç zaman sən,
Hər xəzan küləyinə bil nəğmə qoşmaram mən.

Əgər gəlib desələr, unutmuşdur andını,
Ayrılığın əlində bir şam kimi yandımı?
Deyib öz ürəyində bunu dərd eyləmə sən.
Bil ki, hər bir alovdan yanıb kül olmaram mən.

Əgər gəlib desələr, soyumuşdur baxışım,
Qəmlə başa vurulur, hər baharım, hər qışım,
İnanma, gördüyün tək çılğın ürəkliyəm mən,
Döyüşlərə sənlə atılaram yenidən.

Əgər gəlib desələr yazı-pozunu atmış,
İlhamdan xeyli uzaq bir diyarda o yatmış,
İnanma deyilənə, inanma heç zaman sən.
Bil ki, .öz qələmimdən ayrılan deyiləm mən.

Əgər gəlib desələr şerim susmuşdur artıq,
İlhamımın gözünə çökmüş qatı qaranlıq.
Öləndə son arzumu əgər bilmək istəsən;
Bir şeir həsrətilə köçərəm dünyadan mən.

ARZULAR

Kaş yenidən doğulaydım mən bu geniş dünyada,
Bir də, bir də qayıdaydı o uşaqlıq illəri.
Azad quş tək qanad çalıb, dolanaydım havada,
Hərarətlə seyr edəydim mən soyuq fəsilləri.
Bir uşaq tək həyatımı şən, qayğısız görəydim.
Dırmaşaraq ağaclara bir də kal-kul dərəydim.
Kaş uşaqlıq arzuları bir də qanad açaydı,
Göylər sevən xəyallarım səmaları qucaydı.
Gənclik bir də qayıdaydı, gözəl gənclik bir daha,
İntizarla açılaydı hər bir gecəm sabaha.
Mənə bir də qovuşaydı, məğrur on səkkiz yaşım,
Kaş döyəydi qapımızı bir də gənclik yoldaşım.
Kaş ilk eşqim, ilk sevincim bir də qaçıb gələydi,
Qulağımda ilk eşqimin nəğməsi yüksələydi.
Ürəyimdən siz ey şirin, ey acı xatirələr,
Nə silinib, nə getdiniz, vəfalısız nə qədər.
İstəyərdim ötən günlər, uşaqlıq və cavanlıq,
Sizin kimi ürəyimi atmayaydı bir anlıq.

Kaş ömrümün qayıdaydı fırtınalı illəri,
Azadlığa çağıraydım yenə məhkum elləri.
Xalqın, elin səadəti yollarında yenə mən,
Mübarizə yollarına atılaydım yenidən.
Kaş bir deyil, bu dünyada ömrüm iki olaydı,
Biri deyil, hər ikisi eliminki olaydı!

1959

MƏKTUB

Mən bu gün öz oğlumu məktəbə göndərirəm.
Budur, sütül dişləri təzə tökülmüş onun.
O hələ yaxşını da pisdən ayırmır bəlkə,
Açılmamış qönçədir kiçik qəlbi oğlumun.
Onu, yoldaş müəllim, sizə tapşırıram mən,
Onun səadətini gözləmirəm özgədən.

Təlim, tərbiyə vermək sizə olmuşdur peşə,
Gənc nəslin səadəti sizinlədir həmişə.
Qoy oğlumun gözündə ümid ulduzu yansın,
Qəlbində insanlığa pak duyğular oyansın.
Sizə, yoldaş müəllim, sözüm sizədir yalnız,
Arzumdan, istəyimdən siz olmayın aramsız.

Gələcək nəsillərin qüruru, mətanəti,
Vətəninə, xalqına, elinə sədaqəti,
Mənim kimi sizin də öhdənizə düşür, bax,
Onu oyintilərdən siz qoruyarsız ancaq.
Qoy olsun, əlinizlə ləyaqətli bir insan,
İnsanlıq, insan üçün hər şeydən vacib, inan!
Qəlbini, siz, əməyə alışdırın oğlumun,
Doldurun ürəyini həyat eşqiylə onun.
Sizin məhəbbətiniz, məktəbin məhəbbəti,
Yaxın qoymaz oğlumun ürəyinə möhnəti.
Qoy gül açsın balamın qəlbindəki arzular,
Anaların ürəyi yalnız bunu arzular.

1959

ÖZGƏ DƏRDİ

– İnsanı tez qocaldar dünyada özgə dərdi, –
Hələ uşaq yaşımdan anam mənə deyərdi:
– Dərdlərimiz az deyil, öz dərdini çəksənə!
Həyat ağır yük olur özgə dərdi çəkənə.
Öz dərdi var, qəmi var dünyada hər insanın,
Dərdə yoldaş olacaq qəlbi həssas olanın.
Ağıllı ol, dünyada hər dərdə olma həmdəm,
Bir də deməyim sənə:
"Bala, öz dərdini çək, özgələrdən sənə nə?!" –
Nənə, mən bacarmadım, bağışla məni, heyhat!
Mənə özgə dərdini həmdəm etdi bu həyat
Dərd bir oldu,
Ay nənə,
Öz dərdim, özgə dərdi.
Dilim başqa söz dedi,
Əmələn nə əkdisə,
Əllərin onu dərdi.
Həssas idin sən özün,
Anam səndən də həssas.
Bir şeyi doğru dedin,
Həssas olan insandan
Həyat alarmış qisas...
Həyatın yollarında rahatlıq gəzmədim mən,
Tapdayanda haqqını kimsənin, dözmədim mən.
Mənim qarışmadığım bir iş belə qalmadı,
Yanıb alışmadığım bir gün belə olmadı.
Haqsızlığa, hicrana üsyan etdim həmişə,
Qoy haqqı, ədaləti mən qaldırım günəşə.
Göyün göy qübbəsində,
Ən yüksək zirvəsində,
Yansın ədalət sözü,
Günəş ondan od alıb,
Alışıb yansın özü.
Əməl edə bilmədim, nənə, vəsiyyətinə,
Mən sadiq qaldım ancaq həyat həqiqətinə.
Nənə, bağışla, heyhat!
Məni başqa biçimdə yaratmışdır bu həyat.

DAĞLAR

Dağlar,
Vüqarlı dağlar,
Ey başı qarlı dağlar.
Sizi duman alanda,
Qoynunuz, qucağınız
Bulud ilə dolanda,
Başım üstdə elə bil
Qatı duman dolaşır.
Siz buludsuz olanda
Sevincim dağlar aşır.
Dağlar!
Ey uca dağlar,
İxtiyar, qoca dağlar,
Mətanətdə, vüqarda
Bənzəyəydim sizə kaş,
Dözümüm sizin qədər
Olaydı bu dünyada,
Qəlbimdə, ürəyimdə
Görünməyəydi təlaş.
Dağlar!
Ey ulu dağlar,
"Çeşməli, sulu dağlar",
Qəlbimdə vulkanları
Gizləyəydim sizintək.
Sellərə, tufanlara
Dözəydim sizin kimi,
Sarsılmayaydı ürək.
Başımda
Fırtınalar,
İldırımlar çaxaydı, –
Dayanaydım təlaşsız,
Şah vüqarlı – sizintək,
Zirvələrdən həmişə
Məğrur-məğrur baxaydım...
Sellər, gur şəlalələr
Ötüb-keçəydi məni.
Tufanlar, qasırğalar

Meydan seçəydi məni.
Başımda sizin kimi
Çaxanda odlu bulud
Sükut edəydim, sükut,
Dinib-danışmayaydım,
Zahirimdən heç zaman
Yanıb alışmayaydım.
Yerimdən bircə an da
Tərpədə bilməyəydi
Güclü tufanlar məni,
Ötən zamanlar məni.

MƏN GÜLMƏK İSTƏRƏM

Mən gülmək istərəm, çəkil, ey kədər!
Çəkil pəncərəmdən, çəkil, ey duman.
Çəkil, gözlərimdə gülsün üfüqlər,
Ey aləm, köç elə qəlb otağımdan.

Mən gülmək istərəm, yormuş qəm məni,
Ey ürək, hər dərdi, hər qəmi unut.
Qoy sevinən görsün bu aləm məni,
Çəkil göz önümdən, çəkil, ey bulud.

Gülüş səslərimlə hər səhər çağı,
Günəşi qaldırım öz yatağından.
Gülüşüm oyatsın yatmış torpağı,
Mənim gülüşümlə oyansın cahan.

Mən gülmək istərəm ilk bahar kimi,
Sevinclər gətirsin gülüşüm mənim.
Bütün ürəklərdə arzular kimi
Min sevinc doğursun gəlişim mənim.

Mənə qibtə etsin güllər, çiçəklər,
Gülüm, bu cahanda gülənlər kimi.
Qalxım, tezdən qalxım hər gün, hər səhər,
Gəzim el-obanı xoş xəbər kimi.

Meşələr səslənsin, dağlar dil açsın,
Ay da örpəyini atsın üzündən.
Hər yerdə min lalə, min sünbül açsın,
Xumarlıq nərgizin qaçsın gözündən.

Mən gülmək istərəm, ulduzlar kimi,
Gözlərim yaşarsın, güldükcə gülüm.
Bir karvan bulud yox, sevinc olum mən,
Vətən göylərindən yağıb tökülüm.

Çaxım ildırımtək, gülüm göy kimi,
Min bahar gətirim doğma torpağa.
Yağışa döndərib bütün qəlbimi,
Yağım hər tərəfə, yağım otlağa.

Alım dodaqlardan kədər möhrünü,
Dünyada qalmasın nə ələm, nə qəm.
Salsın bu cahan da mənə mehrini,
Mənim gülüşümlə sevinsin aləm.

Qalmasın göz yaşı, qalmasın kədər,
Gülsün gözlərimdə bu yer, asiman.
Hər yana səs salsın şaqraq gülüşlər,
Gülüşün sirrini öyrənsin insan.

Mən gülmək istərəm, çəkil, ey kədər,
Dolanım hər yeri xoş xəbər kimi.
Bürüsün qəlbimi şaqraq gülüşlər,
Gülüm bu cahanda gülənlər kimi.

DAĞLAR HAVALI GƏNCLİK

Ey mənim sabahım, mənim bu günüm,
Ey mənə canımdan, gözümdən üstün.
Elə bil işıqsan, nursan büsbütün,
Ey dağlar havalı, havalı gənclik.

Gələcək ağ günlər, səadət sənin,
Bu vüqar, bu sevgi, bu ülfət sənin,
Həyata tükənməz məhəbbət sənin,
Ey gülşən səfalı, səfalı gənclik.

Heyranam vətənə sədaqətinə,
Vurğunam sarsılmaz mətanətinə,
Təmiz niyyətinə, saf niyyətinə,
Ellərə vəfalı, vəfalı gənclik.

Əsrlərdən bəri, illərdən bəri,
Hünərin, şöhrətin dillər əzbəri.
Əməyin, zəhmətin tutmuş hər yeri,
Ey qartal ədalı, ədalı gənclik.

Eşikdə istəkli, evdə istəkli,
Ey böyük arzulu, böyük diləkli,
Ata qeyrətli ol, ana ürəkli,
Bulaqlar nəvalı, nəvalı gənclik.

Qoyma ilk eşqinin gülşəni solsun,
Vüsal bir mey kimi badənə dolsun.
Ay da, ulduzlar da köməkçin olsun,
Ey günəş ziyalı, ziyalı gənclik.

MƏNDƏN SONRA

Sən ey şerim, darıxma gəl,
Məndən sonra
Sən yenə də qalacaqsan.
Məndən sonra
Sən ellərə,
Bir də duyan könüllərə
Yenə həmdəm olacaqsan.
Cavan aşiq öz sazında
Səni yenə çalacaqdır.

Ürəklərdə, diləklərdə
Sənin yerin olacaqdır.

Sən ey şerim, darıxma gəl,
Hicran sənin yollarından
Duman kimi uçacaqdır.
Sənin əlin
Könüllərin
Qapısını açacaqdır.
Sən ey şerim, darıxma gəl,
Sən vüqarla yaşamısan,
Yenə yaşa.
Qürür ilə, mətanətlə dolanmısan,
Vur ömrünü belə başa.

Şəlalətək qalacaqdır
Bu dünyada sənin səsin.
Öz ətrin var, öz görkəmin,
Öz istəyin, öz nəfəsin.

Bəzən yanar od olmusan,
Bəzən sular kimi dalğın.
Bəzən bahar kimi kövrək,
Bəzən payız kimi dolğun.

Bəzən günəş, bəzən bulud,
Bəzən bir ney nəvalısan.
Sən ki, dağlar havalısan,
Gəl hicran dərdini unut.

Dağ havalı, dağ küləkli,
El arzulu, el diləkli.
Bəzən kövrək, bəzən coşqun,
Bəzən oynaq, bəzən dalğın.
Yarandığın o ilk gündən,
Həmdəmisən sən bir elin,
Sən bir xalqın.

MƏNƏ DEYİRLƏR Kİ...

Mənə deyirlər ki, sən,
Vurğunsan həyata...
İşıqlı, nurlu kainata.
Bəli, görün vətənimdə
Həyat necə gözəl,
necə təmizdir,
Təmizlər necə əzizdir.
İstəmişəm,
dövlətlər içində dövlətimin,
sərvətlər içində sərvətimin,
Şan-şöhrətimin
yeri görünsün.
İnsan öz işi ilə, əməli ilə
öyünsün.
İstəmişəm,
ürəklər qara bulud kimi dolmasın.
İstəmişəm,
Xalqımın dağlardan uca alnında
Bircə ləkə olmasın.
Gəzin eli-obanı,
Gəzin, bütün dünyanı,
Yaxına, uzağa baxın,
Duyğutək könüllərə axın,
Görün ki, hər bir insana
Ən yaxşı, ən isti sığınacaq
Vətəndir ancaq.
İnanın,
Yarısını gəzmişəm dünyanın.
Gözəldir torpağım düzü,
Ruhumu oxşamış
Yaşıl meşələri,
Dərəsi, düzü.
Mənə deməyin ki, niyə
Məftunam bu torpağa,
Bu torpağın yazına, qışına,
Baharına.
Bu elin, bu diyarın qızıyam, qızı,

Sevirəm öz doğma göylərimdə
Yanan günəşi,
Parlayan ulduzu.
İstəyirəm həmişə vətənimlə
Fəxr etsin həyat,
Öyünsün kainat.

Üzün gözəl, çöhrən işıqlı,
Görkəmin dağ vüqarlı,
Çinar yaraşıqlı.
Gözlərin
Dənizlər kimi dərin,
Mavi və dalğın.
Saçların ipək kimi yumşaq,
Baxışların çılğın,
Sinənin genişliyi
Sal çayını xatırladır mənə.
Çılğın baxışın
Ürəkləri məftun edir yenə,
Bəlkə də çoxları sənə...
Fəqət bir eybin var,
Qəlbimi bezikdirən,
Darıxdıran,
Ey gözəl insan!
Qəlbində sənin ki,
Yoxdur gözəl arzular.
Əsl varlıq ürəkdir,
Mənə gözəl arzular gərəkdir.

HARDASAN

Anamla sevincim axşam itəndə,
Məni səhər çağı tapdı iztirab.
Ayrılıq gələndə, vüsal bitəndə
Sandım bitdi ömrüm, bağlandı kitab.

Məni salamladı məcnun söyüdlər,
Dayanıb yollarda əydi başını.
Yuxusuz gecələr, uzun gecələr
Ay durub göylərdə çatdı qaşını.

Üstümə çiləndi seylan yağışlar,
Bəlkə qubarımı dağıtsın deyə.
Məni hər diyarda axtardı bahar,
Qəlbimə sevinclər axıtsın deyə.

Tale gülümsədi üzümə hərdən,
Gəncliyin şənliyi yadıma saldı.
Qəlbim ayrılmadı sıx meşələrdən,
Baharın, xəzanın hüsnünə daldı.

Dənizlər, bulaqlar, gur çaylar mənim,
Meşələr mənimdir, zəngin, varlıyam,
Göylərə ay kimi, dan ulduzutək,
Yerlərə günəştək etibarlıyam.

Kömək gözləmədim heç bir kimsədən,
Köməyim, dayağım zəhmətim oldu.
Şöhrət arxasınca gəzməsəm də mən,
Ellərdə öz adım, şöhrətim oldu.

Hər dərdə alışdım geniş dünyada,
Fəqət ana dərdi unudulmadı.
Bəzən qanad açdım azad havada,
Hər şeyim oldusa, anam olmadı.

Ellər, qınamayın, bu ayrılıqdan
Könül bulağımı qurutdu həsrət.
Başımda elə bil od qalar zaman,
Hardasan, hardasan ana məhəbbət?

DÜNYA XALİ DEYİL

Dünya xali deyil, inanıram mən,
Sən əsl insanı ilk gündən tanı.
Böyük arzularla dolanıram mən,
Dünyada hər dərdin yetişir sonu!

Dözümüm dağ qədər, səbrim dağ qədər,
Mənimçün əylənçə deyildir həyat.

Gələcək naminə ötən nəsillər
Yaşadı, yaratdı, gülmədi, heyhat!

Qəlbimdə yeri var sevincin, qəmin,
Güləndə gülərəm ancaq ürəkdən.
Kədər pəncərəni döyəndə sənin,
Qapıma göndərsən, incimərəm mən.

Bizimki gətirmir, deyəndə bəzən
İnan ki, bu sözüm ürəkdən gəlir.
Xoşbəxt doğulmuşam bu dünyada mən,
Bunu arzum bilir, diləyim bilir.

Behiştim, cənnətim bu dünya özü,
Doğmadır, əzizdir insanlar mənə.
Dərmanım dostların bir şirin sözü,
Dar gündə dayağım onlardır yenə.

Dünya xali deyil, inanıram mən,
Sən əsl insanı ilk gündən tanı.
Böyük arzularla dolanıram mən,
Dünyada hər dərdin yetişir sonu!

LAQEYDLİK

Bəli, cəzası var hər cinayətin,
Laqeydlik dünyanın ən böyük dərdi.
Əllərim, gözlərim, dişim, dırnağım
Bu dərdi kökündən didər, didərdi.

Ürəkdə başlayır, ürəkdə gəzir
Özündə bu soyuq silah gəzdirən.
Laqeydlər qəlbimi doğrayır, əzir,
Etiraz edirəm laqeydlərə mən.

O, tənha yaşayır, yoxdur sirdaşı,
Girəvə düşəndə ömürdən kəsir.
Cinayət törədir hər addımbaşı,
Hər yerdə qara bir kölgətək əsir.

ATAMIN DƏRDİ

Atamın böyükdü dərdi,
Deyərdi:
İnsanın anası gərək olsun,
Yaxud bacısı.
Onda tez çıxar canından
Hər dərdin acısı.
Biz o zaman
İnciyərdik atamdan,
– Niyə belə taleyindən
Şikayətlənir müdam?
Bəs biz, bəs anam?
Bu dərdin ağırlığını sonralar
Duydum, heyhat!
Anamı, bacımı məndən alanda həyat.

SƏNSİZƏM

Bağa girdim, qəlbim açılmadı,
Çəmənə üz qoydum, ətir saçılmadı.
Yola çıxdım, yollar uzandı,
Göz dikdim ulduzlara,
Gözlərimdə alışıb yandı.
Dənizlərə, çaylara atıldım,
Sular qılınctək kəsdi.
Dərdimi küləklərlə bölüşdüm,
Küləklər canımda əsdi.
Sənsizəm, sənsiz,
Gözəlliyini itirir meşələr, çaylar,
Yaraşığını itirir dəniz.
Solur gözlərimdə çəmən,
Sənsiz olanda dəyişirəm mən.

Al şəfəqli səhərlərim,
Aylı, ulduzlu gecələrim,
Qəlbimi yaşadan düşüncələrim,

Həmişə uçan,
Dişi ilə, dırnağı ilə
Gələcəyə yol açan
Arzularım,
Ümidlərim,
Nələrim,
Nələrim
Yaşayır hələ.
Qanım istidir,
Gənclik, həyat eşqi
Qəlbimi bir an tərk etməmiş belə.
Üzümü səhərlər
Şehli otlara sürtürəm.
Güllərin rayihəsi,
Quşların ürək açan səsi,
Dənizlərin həyat nəfəsi,
Arzularıma verir qanad.
Baxıram, necə gözəldir həyat!
Ulduzlar yanır səmalarda gecələr,
Otağıma boylanır pəncərəmdən
Dan ulduzu hər səhər.
Gündüzlərim parlaq,
Sevinirəm, sərvətə, şöhrətə
Olmadım oyuncaq.
Küləklərə qoşuram səsimi,
Heç nə öldürə bilməmiş
Həyata həvəsimi.
Torpaq mənə qarşı əliaçıq,
Səma ürəyiaçıqdır.
Dostlar mənə mehriban,
Ağır olsa da hicran,
Fərqi yoxdur,
Öz aləmim var mənim;
Zəngin, mənalı bir dünyam,
Şeir aləmim,
O, özü bir cahandır, cahan,
Uzaqdır hər cür riyadan.

O ŞEİR YAŞAYIR Kİ

O şeir yaşayır ki,
Səndən söz açır, Vətən,
Səndən danışır, gülüm.
Vətəndən,
Bir də səndən.
Mən də sizdən yazmışam,
Sizdən yazacağam da.
Bu iki eşq dünyada,
Köçəri bir quş deyil,
Vuran ürəyim olmuş.
Duzum, çörəyim olmuş.
Ruhumda, ürəyimdə
Çoxdan qurmuş aşiyan.
Eşqimə, diləyimə
Kəsilmişdir pasiban.
Qorumuş məni hər gün
Hər cür, hər cür riyadan.

* * *

Mən hara, qəm hara, iztirab hara?
Fəqət bir dərdimə ediniz çarə,
Mənəvi sıxıntı, mənəvi yara
Qəlbimi, ruhumu çəkəndə dara,
Sarsılır,
Bu dərdə dözə bilmirəm.
Misranı misraya düzə bilmirəm.
Hər şeyin başlanğıcı, sonu var,
Sevginin, məhəbbətin,
Qəmin, dərdin, möhnətin.
Parlaq ulduzların da sonu, nəhayəti var.
İnsan ömrü kimidir bu dünyada arzular.
Qüssə kimi iztirab da gəldi-gedərdir.
Darıxmayıram daha.
Hicran ümidlərimi
Qıra bilməmiş sabaha.
İnsanlara, həyata
Məhəbbəti qova bilməmiş ürəyimdən.

Bunun üçün, ey həyat,
Ey hər dərdə loğman,
Sənin özünə borcluyam mən.
Ey insan,
Əgər gözəl hisslər uçmuşsa ürəyindən,
Əgər yoxsa ürəyində məhəbbətin,
Sevincinə qalib gəlmişsə möhnətin,
Müqəssir mənəmmi, ya sən?
Soruş özündən...

XƏZƏR SAHİLİNDƏ DÜŞÜNCƏLƏR

Dənizi, sahili çox sevir ürək,
Ağ qanadlı qağayı səsli,
Dəniz nəfəsli
Sahildə
Xoşbəxt oluram gerçək.
Ürəkdə dərdim olmur azacıq.
Axşamın gümüşü sularında
Üzdükcə qayıq
Xəzər məni də sahildən qoparır,
Xəyalımı çəkib arxasınca aparır.
Sonsuz həsrətlə baxıram
Batan günəşə –
O göylərin fədakar, vəfalı qızına,
İnsan aşiqi,
Həyat yaraşığı Günəş
Qürub edən zaman
Dönür dəyirmi atəşə.
Alqış torpağa, alqış Günəşə!
Günəşin, torpağın, dənizin
Vurğunu doğulmuşam mən.
Torpaq qəmi, kədəri, həsrəti
Alır qəlbimdən.
Sulara baxanda gözüm dincəlir.
Günəşə baxanda
Göylərdən başıma sanki nur ələnir

Doğrudan,
Dünyanın zinəti yaranmış insan.
Fəqət, təbiətsiz,
Bu ecazkar sənətkarsız,
Sənətsiz
Neyləyərdi insan!
Olmasaydı günəş,
Olmasaydı dəniz,
Olmasaydı torpaq,
Bu mavi asiman.
Doğrudan,
Təbiətsiz neyləyərdi insan!

MƏN SƏNDƏN DEYİM

Səhər gözlərini təzəcə açmış,
Budaqlar danışır hey həzin-həzin.
Bahar hər tərəfə ətrini saçmış,
Yarpaqlar danışır hey həzin-həzin.

Bülbül qızılgülə qəlbini açır,
Danışır səhərin əfsanəsindən.
Mənsə səndən deyim, səndən söz açım,
Könlüm ilham alsın gül nəfəsindən.

Ey ana, ey qadın, ey sevgili yar,
Evlər, aşiyanlar sənsiz olmasın.
Qoy sənə yar olsun böyük arzular,
Ana həsrətilə gözlər dolmasın.

Sənə gülzar olsun bu dünya üzü,
Yolun çəmənlərə, bağlara düşsün.
Sənə sirdaş olsun bu cahan özü,
Nəğmən düzənlərə, dağlara düşsün.
Dünyada sülh olsun, əmin-amanlıq,
Ürəyin kövrəkdir, qəlbin mehriban.
Həyat dərd verməsin sənə bir anlıq,
Övladın görməsin nə ölüm, nə qan.

Mən də səndən yazım, səndən həmişə,
Dünyanın varlığı sənin varlığın.
Adını yazsınlar Aya, Günəşə,
Mənə ilham versin bəxtiyarlığın.
Mənə də həmişə kiçik pay düşür,
Hər qadın, hər ana səadətindən.
İlhamım səninlə bu gün görüşür,
Bir an ayrı düşmə məhəbbətindən.

Ey ana, ey qadın, ey sevgili yar,
Evlər, aşiyanlar sənsiz olmasın,
Qəlbini oxşasın hər yaz, hər bahar,
Bahar buludutək gözün dolmasın,
Evlər, aşiyanlar sənsiz olmasın.

BƏNÖVŞƏ

Oxşadım, yalvardım, dedim, danışdım,
Bir ani həsrətdən yanıb alışdım,
Başını qaldırıb mənə baxmadı,
Ətri ürəyimə bir an axmadı.
Gözümə baxmadı alışan gözü,
Əyildim, üzümə toxundu üzü.
O, mənə baxmadı barı bir anlıq,
Demək həyalıdır gənclik-cavanlıq.
Əyildim başını qaldırdım onun,
Əlimi çəkəndə o qaçdı məndən.
Baxdım gözlərinə min bir ümidlə,
Nəvaziş eylədim, çox tutdum dilə,
Əlimi çəkəndə o qaçdı məndən,
Demək mənalıdır gözəllik belə.
Baxdım, gözlərinin içinə baxdım,
Duyğutək könlümə, qəlbimə axdı.
Əlimi çəkəndə əyildi başı,
Başını aşağı saldı bənövşə.
Rəng verib, rəng aldı.
Aldı bənövşə,
Qəlbimdə əbədi qaldı bənövşə.

QIZILGÜL

Qızılgül çağırdı məni bir səhər,
Yanına tələsdim bülbülsayağı.
Alışıb-yanırdı zərif yanağı.
Həyalı üzünə həsrətlə baxdım,
Əyib ehtiyatla zərif budağı,
Qoxladım alışan hər bir yarpağı.
Vuruldum baharın gözəl qızına,
Vuruldum mənalı işvə-nazına.
Zümrüddən tac qoyub güllər sultanı,
Ətrə qərq etmişdi o gülüstanı.

MİNİATÜRLƏR

Üzgüçütək dənizdə ay bu gecə üzür hey,
Dalğalara işıqdan boyunbağı düzür hey.

* * *

Hava ilıq, səma saf, çöl otları yamyaşıl,
Belə gözəl mənzərə düzənlərə yaraşır.

* * *

Ulduzlar daş-qaş kimi, ay göylərin fanarı,
Uzaqlarda ağarır sonsuz gecə yolları.

* * *

Sən ey gecə yolçusu, xoşbəxtsən necə bir bax,
Çöllər, dağlar, meşələr,
Ay, ulduzlar karvanı,
Təbiətdə nə varsa, bu gün sənin olacaq.

* * *

Günəş çıxdı sulardan, saçlarını daradı,
Onun uzun saçları,
Ox kimi kirpikləri,
Qaynar gözləri vardı.

* * *

Çöllərin, düzənlərin pasibanıdır dağlar,
Onun qəlbi dolanda "göy kişnər, bulud ağlar".

* * *

Sənin təbəssümün bahara bənzər,
Baharın özütək zərif və kövrək.
Sən təbəssüm göstər hər axşam, səhər,
Sinəmdə dil açıb danışsın ürək.

Məhəbbət dünyası kövrək, pərişan,
Orda gözəl olur bütün duyğular.
Sevəndə ucalır, yüksəlir insan,
Məhəbbət, bahara çox oxşarın var.
Baharsan, baharsan, həmişə bahar.

Ağlatdı taleyim məni hər zaman,
Ağlatdı üzümə o, gülə-gülə.
Qısaltdı ömrümü, günümü hicran,
Bilməyə-bilməyə, həm bilə-bilə.

* * *

Gecə yalqız gəldi, yalqız dayandı,
Ürəyim tənhalıq oduna yandı.
Qohumlar ögeytək məni də dandı,
Bu gecə yanımda qalan olmadı,
Heç məni yadına salan olmadı.
Alçalma, yalvarma kimsəyə bir an,
Ömrünü tufanlar dağıtsa belə.
Məğrur doğulmusan, ey ulu insan,
İnsan adı hara, alçalmaq hara?
Yalvarma, ömrünü çəksələr dara,
Yalvarma, ömrünü versələr yelə,
Çalış yaxşı dolan, yaxşılıq elə.

Bu axşam qapıya dikildi gözüm,
Yanımda bir gəlib qalan olmadı.
Şair ürəyimi, şair könlümü
Bircə təbəssümlə alan olmadı.

Yoruldum, intizar yamanmış, yaman,
Başım nələr çəkmiş bu intizardan.
Gözlədim bəlkə də yalanmış, yalan,
Ağır intizarım yalan olmadı.

* * *

Ey ömür baharım, bahar gəldi, gəl,
Sevgisiz baharda şən ola bilməz.
Demə ki, sənsiz də gülər gözlərim,
Qəlbimə bir kimsə sən ola bilməz.

Namərd körpüsündən keçmə amandır,
Aparsın, aparsın qoy sellər səni.
Nə gözəl söyləmiş bunu atalar:
Namərdə yatağı qoy olsun məzar.

EY KAŞ

Ölümün qarşısını pul, qızıl alaydı kaş,
Satardım var-yoxumu, hər nəyim var satardım.
Sənə ömür alardım, tükənməz, uzun ömür,
Üstəlik ömrümü də mən ömrünə qatardım.

Çəkinməzdim, gözlərim, qolum getsəydi belə,
Təki sən bu dünyadan getməyəydin belə tez.
Faciəli ölümün düşmüşdür dildən-dilə,
Niyə tərk etdin məni belə tez, ey vəfasız!

Arzular karvanımı sən özünlə apardın,
Ömrün qönçə çağında qəlbin borana düşdü.
Arzum bir yana dursun, ürəyimi qopardın,
Sən tufana düşəndən ömrüm tufana düşdü.

Sən gözəl, sən ağıllı, sən təmkinli, mehriban,
Sənin gözəl günlərin qabaqdaydı, qabaqda.
Ey Leylam, ey ömürlük qəlbimdə yatıb qalan,
Özün gəl təsəlli ver, durma, durma uzaqda.

Ölümün qarşısını pul, qızıl alaydı kaş,
Satardım var-yoxumu, hər nəyim var satardım.
Sənə ömür alardım, tükənməz, uzun ömür.
Üstəlik ömrümü də mən ömrünə qatardım.
Ey insanlar, qızıla, pula nədir bu həvəs?!
Pulla ala bilməmiş ömrü dünyada heç kəs.

QƏDƏMİN MÜBARƏK

Həyatımın yeni bir mərhələsi,
Qəlbimdə yeni döyüntülər,
Ürəyimin bambaşqadır səsi.
Tanış olmayan duyğular
Qonaq gəlmiş mənə.
Gözlərim elə bil günəşdən
İşıq almış yenə.
Oğlum ata olmuş,
Mən nənə olmuşam.
Qəribədir,
Elə bil mən təzəcə doğulmuşam.
Elə bil dünən idi uşaqlığım,
Nə tez dəyişdi zaman!
Axı, mən dünən,
Cavan idim, cavan.
Dünən məni arzular yada saldı.
Əl edib tuta bilmədiyim gəncliyim,
Atüstü başa vurduğum həyat illəri
Harada qaldı?
Nəvəm olmuş,
Yeni duyğular qəlbimə dolmuş.
Nəvəm olmuş,
Zərif balaca bir qız.

Həyatda bəlkə olacaqdır
Ən parlaq, ən işıqlı ulduz.
Olacaq mənə mehriban.
Görmədiyim qayğıları görəcəyəm ondan.
Adını "Ulduz" qoyardım mənim olsaydı əgər.
"Günəş", bəlkə də "Pərilər",
Bəlkə "Vüsal" nə bilim,
Daha nələr, nələr...
Atasının, anasının canı sağ olsun,
Bu işdə ixtiyarsız olsun nənələr.

MƏNİM BALACA LEYLAM

Gəlir zərif pərvanətək
Qonur hər gün yatağıma.
Şirin-şirin sözlərilə
Girir könül otağıma:
– Gəl bir yerdə şeir yazaq,
Şeir yazaq bu gün mənə.
Qələm də ver, kağız da ver,
Kömək edim özüm sənə.
– Bəs adını nə qoyaq biz? –
Mənim zərif pərvanəmin
Fikri uçur uzaqlara.
Üzü ciddiləşir bir an,
Şeir adı gəzir mənə...
Onun xəyal dünyasında
Hər şey gözəl, hər şey əlvan,
Hər şey sadə, hər şey rəvan.
Mənsə nə ad, nə söz gəzir,
Xəyallarda dolaşıram.
Ömrün yeni pilləsində
Düşüb itən gəncliyimi axtarıram,
Artıq orda düşmüş axşam...
Təəccüblü gəlir mənə,
Düşünürəm,
Nə vaxt, necə oldum nənə?

* * *

Nəvəm ağladı,
Oğlum əlilə onun ağzını bağladı:
– Səhər çox tez oyanırsan, bala,
Dan ulduzu təzəcə batmış,
Nənən indicə yatmış.
Oyaq qalır gecələr
Ulduzlar kimi səhərə qədər.
O səhər yatır, dincəlir bir az.
Belə yaramaz...
Xəyala daldım,
Cəld qalxıb körpəni aldım.
-Uşaqla belə etməzlər, oğul,
Nənə yatmasa da olar.
Uşaq nə anlayır,
Onun öz aləmi var...
Qəlbim döndü dağa,
İlhamım qaynayıb, coşan bulağa.
Əməyim itməmiş dünyada,
Boyum bərabəri oğul böyütmüşəm.
O məni anlayır,
Bir yaşlı balasını
Yaşlılar kimi danlayır.

DAUQAVA

İncə bir çiçəyim vardı, Dauqava,
Bir gözəl-göyçəyim vardı, Dauqava,
Min arzu-istəyim var, Dauqava
Necə qıydın balama sən?
Ala gözlü sonama sən?
O mehriban Leylama sən?

Sinəmə dağ çəkdi həyat, Dauqava,
Sən də çəkdin.
Bəs insafın harda qaldı?

Körpə Leylam sularında,
Söylə necə darda qaldı, Dauqava?
Bəs insafın harda qaldı, Dauqava?
Gəl qəlbimi qopar indi,
Gəl məni də apar indi.

Mən suları çox sevirdim, Dauqava,
Məni ellər tanıyırdı dənizlər aşiqi kimi,
Sular yaraşığı kimi.
Sinəmə dağ çəkdi sular məhəbbətdən,
Dauqava.
Alışıram bu həsrətdən, Dauqava,
Sarsılıram bu möhnətdən, Dauqava.
Gəl qəlbimi qopar indi,
Gəl məni də apar indi.

Bu dərdimə,
Qəlbimdəki bu dözülməz ağrılara
Kim səbəbkar,
Dauqava?
Səndən Latış ellərinə şikayətim, gileyim var,
Dauqava!

Ömrümüzə doğmuş idi yeni sevinc,
Yeni bahar, Dauqava.
Sevincimi, baharımı yedi sular, Dauqava.
Ürəyimdə batıb qaldı çox arzular, Dauqava.
Gəl qəlbimi qopar indi,
Gəl məni də apar indi.

Mən dözürəm,
Dərd əlindən ürəyimdir çəkən haray, Dauqava,
Dərdlərimin şahididir
Gündüz günəş,
Gecələr ay, Dauqava.

Nə çəkirəm,
Necə keçir gecələrim?
Ürəklərdən soruş özün,
Gündüzümü sor günəşdən.

Qəlbimdəki bu alovdan,
Bu atəşdən
Qorxuram ki, quruyasan, Dauqava.
Faciəli ölümləri
Sanma asan, Dauqava.
Ağır həyat yollarında
Haçandır baş ağartmısan, Dauqava.

Ömrüm uzun, günüm qara, Dauqava.
Leylam ilə səbrim batdı sərt sulara, Dauqava!
Araz hara, bəs sən hara, Dauqava?
Talc məni çəkmiş dara,
Gör haradan qovmuş hara, Dauqava.

Dalğaların şahə qalxdı o gün axşam, Dauqava,
Leylamın başından axdı, o gün axşam, Dauqava,
Sinəmdə dərdlərim dağdı, Dauqava.

Sinəmə dağ çəkdi həyat,
Sən də imdadıma çatmadın, heyhat, Dauqava!
Balama vermədin nicat, Dauqava.
Gəl qəlbimi qopar indi,
Gəl məni də apar indi.

Mən danışdım, Dauqava,
Sən də danış.
Mən alışdım ürəyimdən, Dauqava,
Sən də alış,
Danış, susma, təsəlli ver mənə barı,
Danış, danış, Dauqava,
Qəlbim kimi yanıb alış, Dauqava.

Lal axdığın eyləyər bəs,
Sinəmdə odlanır ürək,
Köksümdə alışır nəfəs,
Alışmasın bu dünyada bir ürək də
Ürəyimtək, Dauqava.
Sahilində kimsə yoxdur,
Bircə mənəm,

Yanır sinəm, Dauqava.
Danış, susma,
Danış sonsuz ələmimdən, Dauqava.
Dərdlərimdən özün danış,
Qəlbim kimi yanıb alış, Dauqava! Dauqava!

ÖZ-ÖZÜNƏ BİTƏN GÜLLƏR

Təbriz küçələrində gəzir bir dəstə uşaq.
Səhərdən axşamadək gəzir, dolanır, ancaq
Nə bir yuva, nə bir ev, nə məskən tapmayırlar.
Zamandır ömr edirlər səfillər kimi onlar.
Onlar səhrada bitmiş çiçəklərə bənzəyir.
Ürəklərdə qapanmış diləklərə bənzəyir.
Anaları torpaqdır, ataları asiman.
Güzərlərdən keçərkən bu uşaqlar pərişan
Ürəyimin başında sanki ildırım çaxır,
Qəlbimi acı həsrət yenə yandırıb yaxır.
Qəlbim onlara daim bir səadət arzular,
Vətən torpaqlarında yeni həyat arzular.
Mən onları məktəbdə, evdə görmək istərəm,
Onların göz yaşını bir də silmək istərəm...
Ağalar! Siz onları təhqir etməyin pulla,
Dilənçi deyil onlar, dilənçi deyil əsla,
Onlar çiçək açmamış diləklərə bənzəyir.
Öz-özünə göyərən çiçəklərə bənzəyir.
Tutmuş dövrlərini qara xallı tikanlar.
Onları oxşayacaq ilıq nəfəsli bahar.
Onların müşk qoxuyan gözəl bir ətri vardır,
Nakam ailələrdən onlar bir yadigardır.

QOCALIQ

Hər gün səhər o, aynanın qabağında dayanardı,
Surətinə, camalına baxıb bir də inanardı:
Hələ gözəl, hələ gəncdir, solmamışdır yanaqları.
Təravətli bir çiçəkdir hələ gülgün dodaqları...
İllər keçdi, üzündəki təravət də uçub getdi,

Yanağından, dodağından qızartılar qaçıb getdi.
Üzündəki pərişanlıq qəlbini yandırıb yaxdı,
O, ağarmış saçlarına bir daha, bir daha baxdı,
Sonra ömür yollarını süzdü, süzdü məlalətlə.
Arxada qalmış illəri o səslədi min həsrətlə.
Lakin cavab gəlmədi heç bir tərəfdən qulağına.
Nə yoldaşı, nə körpəsi yüyürmədi qabağına.
Tənhalığın mənasını bildi ancaq qocalıqda,
Ona ağır bir yük oldu həyatında qocalıq da.

1958

DƏNİZ HAQQINDA BALLADA

Dənizin əzəmətinə daldım,
Qüdrətinə heyran qaldım,
Qollarımı kəmənd etmək istədim
Kişnəyən dalğalarına.
Baxdım qüruruna, vüqarına,
Dedim: – Ey dəniz!
Sənin kimi təmiz,
Nəhayətsiz,
Güclü olmaq istərdim,
Sənin kimi romantika ilə dolmaq
İstərdim.
Qəlbim çoxdan bağlıdır sənə,
Əzəmətindən, qürurundan
Bir pay ver mənə...
Kükrədi, daşdı,
Başımdan aşdı,
Güclü dalğalarını
Çırpdı üzümə.
Şor sularını
Doldurdu gözümə.
Vurub məni yıxdı,
Çəkilib uzaqdan baxdı.
Sinəmə, qollarıma, başıma axdı,
O yıxdı,
Mən qalxdım,

Başımda ildırım kimi çaxdı,
Mən qalxdım.
Vurub məni yumağa döndərdi,
Başıma
Zərbəni zərbə üstdən endirdi.
Qəhqəhə çəkib dedi:
– Ey insan,
Səni yıxmaq, boğmaq, məhv etmək
Deyildir asan,
Öz gücünə inan...
Sən güclüsən məndən.
Təmizlik, vüqar sənin canında,
Qaynar həyat eşqi qanında,
Yaşa, yarat.
Səhər, axşam
Gülab sularıma bat.
Güc istəmə məndən,
Sən güclüsən...
Qoynumda
Bir əl-qol atan görəndə
Qınama məni,
Mən, qadirin dostuyam,
Acizinsə düşməni.

1970

CÜMƏ GÜNÜ DOĞULMUŞAM

Keçmişdə cümə günü anadan olan uşağın ağırlığı qədər taxıl çəkib paylayarmışlar.

"Ağır" gündə göz açmışam bu dünyaya –
Cümə günü.
Əl çatmayan, ün yetməyən,
Uca dağlar arxasında batır ulduz,
İtir ülkər.
Dərələrdən, təpələrdən
Ətəyini gizli-gizli yığır gecə.

Al üzündən örpəyini yavaş-yavaş atır səhər.
Bu dünyaya göz açdığım,
İz açdığım
İlıq bahar səhərində
Ağırlığı çəkim qədər,
Taxıl çəkib paylamışlar.
Üstümdə ağırlıqlar,
Ömrümdə acılıqlar
Götürülsün deyə, bəlkə...
Obaşdanın sazaq çağı,
Soyuqdanmı, heyrətdənmi,
Yazıq körpə için-için ağlamışdır.
Ata-baba adətinə,
Bu el-oba adətinə
Sadiq qalan Xavər nənə, Şərif baba,
Nəvəsinin sabahına, ağ gününə
Min bir ümid bağlamışdır...
Ömür boyu ehtiyaca oğul atam,
Böyüklərin qarşısında
Susub, kəlmə danışmamış.
Yazıq anam, o qul anam
Ürəyindən alışsa da,
Zahirindən alışmamış,
Məndən ötrü danışmamış...
Ürəklərdən nigaranlıq,
Təlaş, qorxu yoxa çıxmış.
Mən dünyaya göz açandan
Evimizə, süfrəmizə bolluq axmış...
Nələr olmur bu dünyada;
Cümə günü gur həyata
Gözlərini açan qızın,
Bəxti ağmış, ruzusu bol,
Söyləmişlər, sevinmişlər gündə yüz yol...
Fərəh dolu, kədər dolu bu aləmi
Seyr eyləyən ulu günəş
Yığışdırır büsatını,
Məhvərində, dərindədir.
Hər şey yerli-yerindədir...

İşıqları gur alışan bircə evdə
Təzo səs var, yeni nəfəs.
Məndən ötrü baba sakit, nənə aram,
Ana aram.
Mənsə ömrün fırtınalı yollarında,
Tufanlarda boğulmuşam.
Cümə günü doğulmuşam.

QAÇAĞI EL SAXLAR

Qaçağı el saxlar, el bilir bunu,
Elə şairi də eli saxlayar.
Gül vəcdə gətirər bülbülü hər vaxt,
Bülbülü gülşəndə gülü saxlayar.

Ocağım o tayda el ocağıydı,
Dayağım əyilməz el dayağıydı.
Demə ki, küllüyə tökərlər külü,
Ocağın odunu külü saxlayar.

Eşitsin səsimi bir daha ellər,
Zəfər birlikdədir, birliklə zəfər.
Birləşsin ayrılan, qırılan əllər.
Dağlar əl tutuşsa, seli saxlayar.

Qeyrət qalasıdır elim, dünyada,
Dillərin tacıdır dilim, dünyada,
Qeyrət, qəhrəmanlıq bir yana dursun,
Xalqın varlığını dili saxlayar.

İnsan əməliylə bəzənir cahan,
Bir söz kəsərlidir, min-min qılıncdan,
Şair nəğməsiylə el saxlayanda,
Elə şairi də eli saxlayar.

SEVDİYİM İNSANLAR

Ürəyimin həmdəmidir,
Mənə könül məlhəmidir,
Yadların da yaxınıdır,
Doğmasıdır, məhrəmidir,
Mənim sevdiyim insanlar!

Tez-tez görünsünlər gözə,
Hər gün gəlib çıxsın bizə.
Təbriz olsun gözlərimdə,
Gedə bilməsəm Təbrizə,
Mənim sevdiyim insanlar!

Onlar olsun dağım, düzüm,
Ürəyimdə qürur, dözüm.
Yolunuza çiçək kimi,
Sözlərimi dərib, düzüm,
Mənim sevdiyim insanlar!

Günəş kimi yanasıdır,
Yaxşılığın anasıdır.
Qəm yeyəndə dərd əlindən,
Yolum üstə qonasıdır
Mənim sevdiyim insanlar!

Uzaqda, Zəncanımdadır,
O gənclik dövranımdadır.
Xəyalımda, nisgilimdə,
Ürəyimdə, canımdadır
Mənim sevdiyim insanlar!

Nurdur könül sarayıma,
Hər günümə, hər ayıma,
Dar gündə çəksəm adını
Gəlib çatar harayıma,
Mənim sevdiyim insanlar!

Dərdə, qəmə ortaq olar,
Üzü bir dönməz dağ olar.
Düşmənlərə qənim, yağı,
Dost gözünə çıraq olar
Mənim sevdiyim insanlar!

Bir dəryadır sədaqəti,
Bir dünyadır məhəbbəti.
Vüqarlı başının üstə,
Bayraq edər ədaləti
Mənim sevdiyim insanlar!

Yaraşıqdır kainata,
Həm anadır, həm də ata.
Qənimdir vaxtsız ölümə,
Çarpar ürəkdir həyata,
Mənim sevdiyim insanlar!
Mənim sevdiyim insanlar!

DAĞILMIŞ DÜNYAMDA DÜNYAM VAR...

"Anam Təbriz mənə gəhvarədə söyləyərdi, yavrum, bil,
Sənin qalmış o tayda xallı, telli bir xalan vardır.
Onu bizdən ayırmış ruziğarın sazü, nasazı,
Onunçün sızlaram hər yerdə görsəm saz çalan vardır."

M.Şəhriyar

Əya, Şəhriyara, sənin bu tayda,
Arazdan o tayda xalam var mənim.
Bir əsmər bənizli, bir ala gözlü,
Sonalar sonası sonam var mənim.
O, mənim möhnətli, dərdli nənəmdir,
O, mənim nisgilli, həsrətli anam.
Köçənlər əvəzi son dayağımdır,
Dağılmış dünyamda dağılmaz dünyam.

Mənə bacı deyir, bacı çağırır,
Vaxtsız köçüb gedən o bacım kimi.
Gözümün nurusan, söyləyir mənə,
Mehriylə ovudur sınan qəlbimi.
Böyük arzuları, məhəbbətiylə,
Çalışır dərdimi unutdurmağa,
Anam tək, bacım tək, dindirir məni,
Bilir ki, həsrətəm elə, torpağa.
Deyəndə ay xala, bircə arzunu,
Bircə istəyini, gəl, bildir mənə.
Deyir, iltiması-duam var bala,
Barı mən köçməmiş qayıt vətənə.
Qırx beş il hicranla alovlanmısan,
Bu oddan alışıb elin, Vətənin.
Həsrətin odunda elə yanmısan,
Bir simurq quşuna dönmüsən yəqin.
Sənsizlik dərd olub doğma Zəncana,
Gizlənmiş üzünü aç, göstər bizə.
Köçənlər köçdülər, alışa-yana,
Sənsizlik dərd olub qoca Təbrizə.
Əya, Şəhriyara, neçə zamandır,
Boynu bükülüyəm, sən söylə barı,
Agahsan səbrimin tükəndiyindən,
Söylə, necə açım bağlı yolları.?
Nə qədər can atsam o sahillərə,
Bir vüsal çiçəyin dərə bilmirəm.
Süleyman xalçasın göylərdən alıb,
Arazın üstünə sərə bilmirəm.
Hicran yollarında yarım əsrdir,
Çapıram, dilimdə yüz ah, yüz fəqan.
Yorulmuş köhlənim, təngimiş atım,
Məni çarmıxına çəkmişdir zaman...
Əya, Şəhriyara, sənin bu tayda,
O tayda yadigar xalam var mənim,
Ötən günlərimin son nişanəsi,
Dağılmış dünyamda, dünyam var mənim.

1987

DÖRDLÜKLƏR

Dərindir kamalın dəryası dərin,
Onun dalğasında kükrəyən xəyal.
Bu dünya mülkündə ürəksizlərin,
Kamala yetməsi mahaldır, mahal.

İnsana məhəbbət duzum, çörəyim,
İnsan səadəti arzum, diləyim.
Bir gözdə qaralan buludu görsəm,
Könül səmasında ağlar ürəyim.

Dünya bəxş etmədi mənə bir inci,
Ömür çırağımdır yadlar sevinci.
Mən küsə bilmirəm əvəzində sən,
Məndən ömür boyu hey küs, hey inci.

Dağların başını duman almasın,
İşıq da, günəş də olsun firavan.
Dağların ürəyi-qəlbi dolmasın,
Buludtək qaralıb, dolmasın insan.

Özünə kor baxan bir insanam mən,
Cahanın özündə bir cahanam mən.
Bir ömür yanmışam doğmaya, yada,
Nədəndir həm yanan, həm yamanam mən.

Göylər tutulanda tutulur ürək,
Ürəyim açılır üzünü görcək.
Odlu günəşimsən parla uzaqdan,
Köçmə, ürəyimdən ey arzu-istək.

El doğru deyibdir hər bir gecənin
İşıqlı, ümidli bir gündüzü var.
Görsəm, görməsəm də vüsalın sənin,
Bir gün açılacaq hicranlı yollar.

Bir gün sona yetər ömür də, can da,
Bir gün ürək qalar ahda, amanda.
Tələs köməyinə şair könlümün,
Gözləmir ömür də, gün də, zaman da.

Dünya belə gəlib, belə getməsin,
Arzu tükənməsin, ümid bitməsin.
Həyat yollarında itsin ömür-gün,
Yollarda şerimin izi itməsin.

Qəlbim xəyalının otağındadır,
Tənha bir bənövşə yarpağındadır.
Eşitmir səsimi divanə könül,
O, sənin sevginin sorağındadır.

Görüş həsrətində yanar ürəyim,
Dustaqdır sinəmdə arzum, diləyim.
Keçib xan Arazı görüşə gəlsən,
Hicran kəməndindən çıxar biləyim.

Biz yorğun qəvvasıq, ayrılıq dəniz,
Gözü yolda qaldı yaralı Təbriz.
Qara buludlarda ildırım olaq,
Gülək bu dünyaya qəh-qəhəylə biz.

Bilirəm bir axşam sən gələcəksən,
Könül nisgilimi tən bələcəksən.
Unudub kədəri, qəmi, qüssəni,
Həsrətli köksümdə dincələcəksən.

Bulud sinəsini verdi dağlara,
Yağış nəğmə dedi tər budaqlara,
Buludtək zirvəyə verdim qəlbimi,
İndi bulud ağlar, mən də ağlaram.

Əzəldən belədir, belədir cahan,
Yamana yaxşıdır, yaxşıya yaman.
Belə daş ürəkli, belə vəfasız,
Belə etibarsız olarmı insan?

İnsan sədaqətlə yaransın qoşa,
Ömür gözəl olsun, gözəl tamaşa.
Dönsün laləzara ömür yolları,
Dünya cənnət olsun, qoy başdan-başa.

Qaya çiçəyitək dalğınsan, gülüm,
Nə yaman kövrəksən, şeyda bülbülüm.

Bu dünya dünyaya qalacaq tamam,
Qoy mən də bir ağız danışım, gülüm.

Doğmadan doğmasan, əzizdən əziz,
Burda Bakı şahid, orada Təbriz.
Niyə hər sözümdən sınırsan belə,
Bir arzu, bir dilək, bir ürəyik biz.

Bir xoş arzumsan, bir gözəl istək,
Zərifdən zərifsən, kövrəkdən kövrək.
Hər sözdən saralıb solursan belə,
Sinəndə çiçəkmi, ürəkmi, ürək?

Gözəldir bu həyat, gözəldir varlıq,
Vaxtsız tərk etməsin bizi cavanlıq.
Ey tale, hökmünə baş əymərəm mən,
Ey dünya, başıma eyləmə darlıq!

Dostdan vəfa adlı bir inci gəzdim,
Dostdan hər söz üstə mən inciməzdim.
Ömrümün, günümün sevinci yarım,
Səndə kədəri yox, sevinci gəzdim.

Çiçəyim çırtladı sən gələn zaman,
Gülür, qəlbim gülür, sən gülən zaman,
Dağılsın göylərdən qara buludlar,
Köçsün dünyamızdan bu qara hicran.

Məndən üz döndərdin, döndərdin yaman,
Əsən yellər kimi ötdün yanımdan.
Bu vəfasızlığı haraya yazım,
Sən ki, əyilməyən dağlar oğlusan.

Gəlişi səhərin nəfəsi yarım,
Səsi bu həyatın gur səsi yarım,
Ömrümün səhəri, dan ulduzusan,
Üzündə səadət şöləsi, yarım.

Üzündən ilahi bir nur saçılar.
Könlümün evindən zülmət qaçılar.
Hər səhər qarşıma sən çıxsan əgər,
Bir nilufər kimi qəlbim açılar.

Məhəbbət yolları dolaşıq, uzun,
Min bir çiçək dərim, bu yola düzüm.
Yaşadım bir ömür vətəndən uzaq,
İndi sənsizliyə de, necə dözüm?

Sənin də, mənim də könlümə qəmxar,
Sonsuz arzulardır, sonsuz arzular.
Sənin gözlərində qaldı sevincim,
Mənim gözlərimdə kədər, intizar.

Gecə dünya yatar, bu cahan yatar,
Dünya bir müqəddəs sükuta batar,
Mənimsə yaralı qəlbimin səsi
Səndən ayrıldığım dağlara çatar.

Gözümdə gözlərin qaldı, sevgilim,
Könlümü tufana saldı, sevgilim,
Könül mehmanısan gözlərim üstə,
O gözlər səbrimi aldı, sevğilim.

Dənizlər, çaylartək coşaram yenə,
Başımı başlara qoşaram yenə.
Bəla məni gəzər, mən də bəlanı,
Belə yaşamışam, yaşaram yenə.

Səhər dumanına bürünmüş sular,
Araz axıb gedir yenə lal kimi.
Arazın gözləri yaşlarla dolar,
Gizlənər, görünər bir xəyal kimi.

Yenə ürəyimi qəm, qüssə sarmış,
Niyə kövrək etdi bu dövran məni.
Xəbərim olmadan çəkib aparmış,
Sirlər dünyasına bu cahan məni.

Bahar buludutək dolmuş ürəyim,
Nə dilim söz tutur, nə əlim qələm.
Uçmuş xəyalımdan arzum, diləyim,
Gözümdə elə bil bir heçdir aləm.

Xəzan yarpağıtək çöhrəm sapsarı,
Tufanlar önündə pərişan mənəm.
İtirdim gəncliyi, itirdim yarı,
Cahanın özündə bir cahan mənəm.

Gəl çıx, ayrılığa dözə bilmirəm,
Əlimi əlindən üzə bilmirəm.
Səninlə gəzdiyim çölü, çəməni,
Dolana bilmirəm, gəzə bilmirəm.

Ümiddən əlini üzməyir könül,
Yolunu təlaşla gözləyir könül.
Diksinir hər səsdən, hər titrəyişdən,
Səni kölgə kimi izləyir könül.

Sən yaşıl baharsan, mən sarı xəzan,
Bir ömür sevgilim ayrı dolansan,
Yenə də sevincim sığmaz qəlbimə,
Çünki, səninləyəm harada olsan.

Könlün dan yeridir, mən batan günəş,
Sən yanar şimşəksən mən sönər atəş.
Nə qədər dünyada canımda can var,
Həsrət xəyalımla söhbət et, danış.

Yaxşı ki, sən varsan, ey tunc biləklim,
Ey böyük arzulu, böyük diləklim.
Yaşarsan mərd oğul, dağ oğul kimi,
Qanımda, canımda, ey dağ ürəklim.

Üzü gözəl olur, qəlbi gözəlin,
Zəriflik ağılla yaranır qoşa.
Ürəklə, idrakla bu dünya özü
Gözəl laləzardır gör, başdan-başa.

Yarımış bacıyam iki qardaşa,
Birisi Kamaldır, digəri Camal.
Ağılsız yaşamaq mümkün olsa da,
Ürəksiz yaşamaq mahaldır-mahal.

İncədən incəsən, sən inci yarım,
Nə küs sözlərimdən, nə inci, yarım.
Yanında batmaram bir də günaha,
Ey dərdli könlümün sevinci yarım.

Sənə bircə bunda oxşarlığım var,
Sənin baxışında yanar intizar.
Mən səni gözlərəm, sən onu gülüm,
Mən səndən, sən ondan səadət umar.

Həyata səsləyən dan ulduzusan,
Günəşim, günümsən, şirin arzumsan,
Necə ömr eləyim dünyada sənsiz,
Səhərsiz, günəşsiz yaşarmı insan?

Dolanım başına pərvanə kimi,
Qəlbində yaşarsan əfsanə kimi,
Yalnız xəyalımın zinətisən sən,
Özgə boynundakı dürdanə kimi.

Səni bir yaxınmı, uzaqmı, sanım,
Həsrət xəyalınla gəzib dolanım,
Məhəbbət odunun pərvanəsiyəm,
Uzaqdan-uzağa alışım, yanım.

Söz var ki, insanı odlara qalar,
Söz var ki, ürəyi həyata bağlar.
Mən soz söyləyəndə namərdə, mərdə,
Qoy sizə söykənim, sizə, a dağlar.

Sevgilim, gözünün haləsiyəm mən,
Dərdini bal kimi böləsiyəm mən.
Qışda günəşim ol, yazda dənizim,
Qəlbində nur kimi yanasıyam mən.

Amalım, istəyim, niyyətim büllur,
Hicranım, kədərim, həsrətim büllur.
İçib məst oluram büllur misradan,
Büllur ürəyimdir boşalır, dolur.

Gözəldir bu həyat, gözəldir varlıq,
Eşqin nemətidir hər bəxtiyarlıq.
Ey tale, hökmünə baş əymərəm mən,
Ey dünya, başıma eyləmə darlıq.

Yox-yox, riyasızam bu göylər qədər,
Mənə nə verirlər burda versinlər.
Axirət gününə etiqadım yox,
Qəlbimdə dil açan arzularım çox.

Pərvanə könlümə pərvanə yarım,
Ey ömür incisi dürdanə yarım.
Mənə həm yaxınsan, həm də ki, uzaq,
Dillərdə dolaşan əfsanə yarım.

İllər yorğunuyam xəstəyəm, xəstə,
Qoy kimsə gəlməsin məzarım üstə.
Azad olacağam azad quş kimi,
Qəmlərin əlindən qurtulmuş kimi.

Qəlbimdən silinsə illərin dağı,
Eşqim yandıracaq soyuq torpağı.
Tənha məzarımı döydükcə külək,
Qəbrimdən qalxacaq mavi bir çiçək.

O mənim baharım, ömür yazımdır,
O çiçək açmayan min bir arzumdur,
Onun jaləsidir gözümün yaşı,
Mən üsyankar idim taleyə qarşı.

Gül necə yaşayar çəməndən ayrı,
El necə yaşayar vətəndən ayrı.
Kim deyər yanaraq alışmadım mən,
Düşmənlə düşmənəm, barışmadım mən.

Dağlar da yaşamaz dağlardan ayrı,
Bağlar nisgil edər bağlardan ayrı,
Sənsiz bu dərdlərə mən necə dözüm,
Ömr edim sevgisiz çağlardan ayrı?

Ey tale, çarmıxa çəkmisən məni,
Döyüşdük, vuruşduq, qəm yedik, yetər.
Parçala sən məni, ya da mən səni,
Gözləmək, intizar hər dərddən betər.

Bu qədər incimə, küsmə, sevgilim,
Həyat bircə andır, inan bircə an.
Bu qədər xətrimə toxunma gülüm,
Könül sındırmağı, gəl sanma asan.

Ömür bircə andır, söyləyəndə mən,
Deyirəm, anların bilək qiymətin.
Həmişə, hər yerdə, hər an düşün sən,
Anları saxlamaq, qaytarmaq çətin.

Arzular sonsuzdur, ömürlər qısa,
Arzular bəzəyir çölləri, düzü.
Demirəm, sevgilim, gəl bataq yasa,
Həmişə səsləyir gecə gündüzü.

Hələ göz açmamış baharın qızı,
Özünü öyməyə tapmamış macal,
Payız bir don biçər – sarı-qırmızı
Budur ömür-həyat, budur həsbi-hal.

Qəlbinə bu qədər güman gəlməsin,
Mən yaxşı deyəndə yaman gəlməsin.
Dəlidağ kimisən bu xasiyyətdə,
İstərəm üstünə duman gəlməsin.

Könlümün, gözümün sevinci yarım,
Olmasın heç kimin sevinci, yarım.
Dedim Fərhad kimi, Məcnun kimi sev,
Demədim bu sayaq küs, inci, yarım.

Vüsalsız hicranın nə imiş adı?
Necə doğma sanım üreksiz yadı?
Bir ömür yaşadım elsiz, obasız
Qırıldı könlümün qolu, qanadı.

MÜNDƏRİCAT

Ayrılıq nəfəsli, hicran soraqlı 4

Ayrılan ürəklər birləşəcəkdir

Münacat 6
Ulu peyğəmbərim, rəsulallahım! 9
Rəsulallah! 11
Azərbaycan 14
Azərbaycan 16
Azərbaycanım 17
Araz 19
Azadlıq yolunun yolçusuyam mən 20
Təbriz 22
Mənəm 23
Bu, haman qılıncdır? 24
Qarabağım 29
İgidlərim, sıra-sıra səf bağlayın! 30
Qələmim süngüyə dön! 32
O çinar boylular 33
Nə gözəldir uşaqlıq 35
Mənim ürəyim 36
Yaşıl dünyam 37
Göndərin məni 39
Yaralı çinar 40
Haralısan? 41
Dostlar 42
Bu yolda 43
Bir çinar gözləyir məni 44
Ayrılıq 45
Mənim gündəliyim 46
Mən də 47
Tale 48
Apar məni o yerlərə 52
Hardasa 53
Cavab 54
Elə gəlsin 56

Mənim anam 56
Mən ölmərəm 58
Ana 60
Vətən 61
Sürgün 62
O günün arzusuyla 64
Şərq qadını 65
Necə gülüm? 66
Mənim çiçəyim 67
Məktub 67
Bakı 68
Mənim xalqım 70
Görüşlə bitmədi bu hicran niyə 71
Açıl, ürəyim, açıl! 73
Azadlıq baharı 75
Yadıma düşdü 76

Xatırlaram o günləri

Xatırlaram o günləri 77
Üç il bundan əvvəl 78
1979 79
Seyrinə gəl Təbrizin 81
Salam sənə el adından 83
Vətənin şərəfli oğluna 85
Bəzən bir igidin 86
Başına dolanım 88
Baxma 89
İntiqam 90
Sənin nəyin var 91
Boğar dalğasında səni inqilab 92
İnanıram o parlaq günə 93
Hər kəsin həyatda bir diləyi var 94
Olacaq ölkəmiz yenə gülşən 96
Timsahın göz yaşları 97
Ana 99
Danışır anam 100
O göylərin altında 101

Bayatılar ... 106
Qəzəllər ... 110
Ölməz qəhrəman (*poema*) ... 112

Səndən uzaqlarda

Səndən uzaqlarda ... 137
Bir nəğmə itirmişəm ... 138
Qaranquşlar qayıdanda ... 140
Ömür günəşim ... 140
Sevgilim ... 142
Romans ... 143
Gəl ... 143
Nə tez unutdun mən ... 144
Gəl bir də görüşək ... 148
Xəzərim mənim ... 149
Firdovsi yanıldı ... 152
Aşıq sazında ... 153
Məhəbbət ... 154
Qalsaydın ... 155
Tapardım səni ... 156
Səhər, günorta, axşam ... 157
Biz indi ayrıldıq ... 159
Həyat lövhələri ... 161
Sən yadıma sal ... 163

Mənə özümdən yaxın

Mənə özümdən yaxın ... 164
Şerim ... 167
Qəlbimin parçası ... 168
Danışacağam ... 170
Mənim ruhumu çək ... 172
Laylay ... 172
Səni qəlbən sevirəm mən ... 175
İstərəm ... 176
İnanma ... 177
Arzular ... 178
Məktub ... 179

Özgə dərdi ... 180
Dağlar ... 181
Mən gülmək istərəm ... 182
Dağlar havalı gənclik ... 183
Məndən sonra ... 184
Mənə deyirlər ki ... 186
Hardasan ... 187
Dünya xali deyil ... 188
Laqeydlik ... 189
Atamın dərdi ... 190
Sənsizəm ... 190
O şer yaşayır ki ... 192
Xəzər sahilində düşüncələr ... 193
Mən səndən deyim ... 194
Bənövşə ... 195
Qızılgül ... 196
Miniatürlər ... 196
Ey kaş ... 198
Qədəmin mübarək ... 199
Mənim balaca Leylam ... 200
Dauqava ... 201
Öz-özünə bitən güllər ... 204
Qocalıq ... 204
Dəniz haqqında ballada ... 205
Cümə günü doğulmuşam ... 206
Qaçağı el saxlar ... 208
Sevdiyim insanlar ... 209
Dağılmış dünyamda dünyam var ... 210
Dördlüklər ... 212

Buraxılışa məsul: *Əziz Gülaliyev*

Texniki redaktor: *Rövşən Ağayev*

Tərtibatçı-rəssam: *Nərgiz Əliyeva*

Kompyuter səhifələyicisi: *Ələkbər Kərimov*

Korrektor: *Elmira Teymurova*

Yığılmağa verilmişdir 08.08.2004. Çapa imzalanmışdır 07.02.2005
Formatı 60x90 $^{1}/_{16}$. Fiziki çap vərəqi 14. Ofset çap üsulu.
Tirajı 25000. Sifariş 20.

Kitab "Şərq-Qərb" mətbəəsində çap olunmuşdur.
Bakı, Aşıq Ələsgər küç., 17.